

[Peter Jørgensen.]

at gennemføre en tilstrækkelig stram finanspolitik, og som jeg tidligere har nævnt, har vi jo ikke automatisk virkende skatter, som kan klare opgaverne for os. Derfor har Nationalbanken grebet til en meget restriktiv kreditpolitik.

Det har ikke været socialdemokratiets ønske, at kreditpolitikken skulle have en så stærk stilling i forhold til finanspolitikken, som det har været tilfældet, men der har ikke været andre politiske muligheder. Nu er der jo en nøje sammenhæng mellem kredit- og pengepolitik, således som finansministeren har redegjort for, og betingelsen for at lempe kreditpolitikken er at få gennemført en tilstrækkelig finanspolitisk stramning. Det er vel rimeligt at sige, at det er på tide, at denne kreditlempelse sker. Der er kraftige tegn på en nedgang i påbegyndelserne af byggeriet, og man kan risikere en lakune i byggerytmen om nogle måneder, hvis kreditrationeringen ikke lempes. Mulighederne for at lempe kreditpolitikken skulle være lettere som følge af det betydelige valutaoverskud i de seneste måneder. Der er yderligere en række klare tendenser til økonomisk stabilisering. Men som det altid er med økonomien: der er ikke langt over i den modsatte grøft, og vi skulle nødig komme ud for en nedgang i beskæftigelsen i de kommende måneder.

Med den bedre planlægning af de offentlige udgifter og med udsigt til en skattereform, muliggjort bl. a. af de nu forestående afgifter, har regeringen givet et vægtigt bidrag til en langtidsløsning af de økonomiske problemer.

Jeg har ikke i dette indlæg beskæftiget mig med de talstørrelser, som fremgår af finanslovsforslaget. De fremgår jo meget udførligt af ministerens fremsættelsestale. Jeg skal heller ikke komme ind på de enkelte ministeriers budgetter. På torsdag bliver der jo anledning til at føre en debat om socialministeriets budget, som jo er det største, på grundlag af den redegørelse, socialministeren har givet det høje ting.

Jeg vil dog gerne gøre et par betragtninger gældende i anledning af, at vi nu igen ser spareheltene optræde på landets talerstole og med stor patos fortælle befolkningen om den ødsle regering, vi har. Jeg tror, det vil være nyttigt, selv om det er

sagt så tit, at efterlyse, hvor man fra oppositionens side vil sætte ind med besparelser ud over dem, der er gennemført allerede ved selve budgetlægningen. Jeg nævnte før undervisningsministeriet. Kan der spares noget her? Jeg tror det ikke. Alle, der beskæftiger sig med undervisning og forskning, vil tværtimod anse dette budget som meget stramt, og på visse områder vil ministeriet ikke kunne løse opgaverne på forsvarelig vis. Men det skal vi jo nok få at høre fra den samme opposition, som bebrejder os, at vi ikke vil spare i tilstrækkeligt omfang.

Jeg gjorde også en bemærkning om forsvarsministeriet. Har de konservative nogen fornemmelse af, at man i den nuværende internationale situation har nogen mulighed for at gennemføre besparelser her? Hvis det er tilfældet, så vil både regeringen og mit parti gerne vide det. Man kunne jo også spørge, om det var Grønlandsministeriets budget, der skulle holde for. Jeg kan i hvert fald for mit eget vedkommende sige, at den udsendelse, vi så i fjernsynet i søndags, gjorde et stærkt indtryk på mig og formodentlig også har gjort det på det ærede medlem hr. Poul Møller, som forleden dag var inde på dette spørgsmål, og sikkert også på mange, mange andre. Den appellerede i første række til en større indsats, navnlig på de sociale områder.

Jeg kan også nævne drifts- og anlægsudgifterne, der jo er det smfindtlige punkt. Jeg tror ikke, der kan skæres mere ned her, end sket er, hvis vi da vil opretholde den fulde beskæftigelse. Dette er for socialdemokratiet et mål i sig selv, men er også afgørende for det private erhvervslivs, ja, hele samfundets trivsel.

Jeg har ikke gjort disse bemærkninger ud fra det synspunkt, at vi ikke kan begå fejl. Der vil naturligvis altid forekomme visse fejlinvesteringer i den offentlige sektor. Det kan der så visse også i det private erhvervsliv, der siden 1957 har haft meget gunstige afskrivningsregler, som i sig selv har indebåret mulighed for fejlinvesteringer, men dette er da ikke ensbetydende med, at man ikke skulle have indført dem eller endog afskaffe dem. Det, man må gøre, er naturligvis at rette de fejl, som opstår også på dette område.

Jeg har ikke med mine bemærkninger